

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

อนันต์ อัฐอยู่ (2511 : ศดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประมวลการเลื่อนและปัญหาการเลื่อนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาล ในภาคการศึกษาหนึ่ง" โดยใช้แบบสอบถาม ถามอาจารย์ใหญ่และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ของกรมสามัญศึกษา ในภาคการศึกษาที่ 1 ซึ่งมี 99 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า วัตถุประสงค์ในการเลื่อนพลศึกษาโรงเรียนส่วนมากเน้นในด้านการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักเรียน กิจกรรมที่นิยมเลื่อนมาก คือ กายบริหาร การบริหารจำนวนครูพลศึกษา สถานที่ในการเลื่อน และอุปกรณ์การเลื่อนวิชาพลศึกษายังไม่เพียงพอแก่จำนวนนักเรียน

เสีรัมย์ พรหมปัญงค์ (2514 : ค-ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับพุทธศักราช 2503" โดยใช้แบบสอบถาม ๓ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และครูพลศึกษาทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค จำนวน 490 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษามีวุฒิทางพลศึกษายังไม่เพียงพอ ครูพลศึกษานอกจากการเลื่อนวิชาพลศึกษาแล้วยังสอนวิชาอื่น ๆ อีก และช่วยทำงานพิเศษอื่น ๆ ด้วย ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และครูพลศึกษาเห็นว่าความมุ่งหมายในหลักสูตรวิชาพลศึกษาน่าจะเหมาะสมดีแล้ว เนื้อหาวิชาที่กำหนดในหลักสูตรนั้น โรงเรียนได้จัดสอนครบตามที่ระบุไว้ อุปกรณ์การเลื่อนและเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นั้น ยังมีไม่เพียงพอ

ทวีพงษ์ กลิ่นหอม (2518 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลศึกษามัยในการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลศึกษามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 1" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่มประชากร ได้แก่ ครูพลศึกษามัยจำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า ควรแยกหมวดวิชาพลศึกษา ลู่วิ่ง และจุดมุ่งหมายของวิชาทั้งสองออกจากกัน เนื้อหาวิชาลู่วิ่งศึกษามีมาก แต่กำหนดเวลาเรียนไว้น้อย

โรงเรียนเตรียมบุคลากร คู่มือหลักสูตร และประมวลการล่องยังไม่พร้อม เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เป็นวิชาบังคับยังไม่เหมาะสม จุดประสงค์ของหลักสูตรสามารถนำไปปฏิบัติได้ เนื้อหาวิชาพลศึกษาไม่เหมาะสมกับเวลาเรียน การวัดและประเมินผลโรงเรียนใช้เกณฑ์ของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กรมพลศึกษาเสนอแนะไว้

สมศักดิ์ ศิริอนันต์ (2518 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 3" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยกลุ่มประชากร ได้แก่ ครูพลานามัย จำนวน 23 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูแยกวิชาพลศึกษา ลู่วิ่ง และจุดมุ่งหมายของทั้งสองวิชาออกจากกัน โรงเรียนยังไม่พร้อมในการเตรียมบุคลากร คู่มือหลักสูตร และประมวลการล่อง เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่กำหนดให้เป็นวิชาบังคับยังไม่เหมาะสม เกณฑ์การวัดและประเมินผลที่กรมพลศึกษาได้แนะนำไว้มีความเหมาะสมดีแล้ว

ศรัทธา เล่า (2518 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 6" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่มประชากร คือ ครูพลานามัย จำนวน 28 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยส่วนมากต้องล่องระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาด คู่มือหลักสูตรและประมวลการล่อง การกำหนดวิชาบังคับในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับสภาพความพร้อมของโรงเรียน ครูพลานามัยส่วนใหญ่มีความเห็นว่า จุดประสงค์ของหลักสูตรนั้น เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนจริง และสามารถปฏิบัติได้ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเหมาะสมดีแล้ว แต่บางโรงเรียนไม่สามารถจัดล่องวิชาบังคับในหลักสูตรได้ เพราะบุคลากร อุปกรณ์ และสถานที่ของโรงเรียนยังไม่พร้อม

ชัชชัย โกมารทัต ได้ทำการวิจัยเรื่อง (2518 : ง-จ) "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 8" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่มประชากรคือ ครูพลานามัยทุกคนที่ล่องในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนรัฐบาลทุกโรงเรียนในเขตการศึกษา 8 ซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษาทั้งหมด จำนวน 20 โรงเรียน รวมประชากร 38 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยที่ล่องในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวุฒิ

กว่าระดับปริญญาตรี ทำหน้าที่สอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และสอนทั้งวิชา
พลศึกษาและสุขศึกษา โรงเรียนส่วนมากขาดครูพลานามัย เอกสารคู่มือหลักสูตร และหนังสือ
ประกอบการเรียนการสอน ศึกษานิเทศก์ให้ความช่วยเหลือครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร
น้อยมาก จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมดี เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เป็นวิชาบังคับใน
หลักสูตรไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน ครูและโรงเรียน ส่วนเนื้อหาวิชาสุขศึกษามีความ
เหมาะสมดีแล้ว อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนยังมีไม่เพียงพอ การวัดและ
ประเมินผลวิชาพลานามัยในโรงเรียนส่วนใหญ่ ปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

วิสูตร กองจินดา (2518 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัย
เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร หมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518
ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 12" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่ม
ประชากรคือ ครูพลานามัยจำนวน 28 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยที่สอนอยู่ในระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย ยังมีไม่เพียงพอ ส่วนมากสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย
โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดคู่มือหลักสูตร ตำราประกอบการเรียน จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความ
เหมาะสมดีแล้ว เนื้อหาวิชาพลศึกษาในหลักสูตรภาควิชาบังคับยังไม่เหมาะสมกับสภาพของ
โรงเรียนและนักเรียน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษาส่วนมากมี
เพียงพอ โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลของกลุ่มโรงเรียน

นภพร ทัศนัยนา (2519 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลศึกษา
เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518
ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 5" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการทำวิจัย
กลุ่มประชากรได้แก่ ครูพลานามัยจำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มี
ครูพลานามัยไม่เพียงพอ ขาดตำรา คู่มือหลักสูตร ประมวลการสอน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
สะดวกในการเรียนการสอนวิชาพลานามัย จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมดีแล้ว ครู
ส่วนมากประสบปัญหาในการสอนวิชาพลศึกษา เนื่องจากวิชาบังคับไม่เหมาะสมกับสภาพ
แวดล้อมของท้องถิ่น สภาพของนักเรียนและอุปกรณ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในการ
เรียนการสอนไม่เพียงพอ ครูพลานามัยส่วนมากใช้เกณฑ์ในการให้คะแนนในด้านต่าง ๆ ตามที่
กรมพลศึกษาแนะนำ

พิศมัย เต็นดวงบริพันธ์ (2519 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 7" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่มประชากรได้แก่ ครูพลานามัยจำนวน 28 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยส่วนใหญ่ ล้วนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และสอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา โรงเรียน ส่วนมากยังขาดคู่มือหลักสูตร ประมวลการสอนและตำราอยู่อีกมาก จุดประสงค์ของหลักสูตร เหมาะสมดีแล้ว วิชาบังคับในวิชาพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ การวัดและประเมินผลที่กรมพลศึกษา ได้แนะนำไว้มีความเหมาะสมดีแล้ว และโรงเรียนใช้เกณฑ์นี้อยู่แล้ว

ธีระ ศรแก้ว (2519 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัย เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 9" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่ม ประชากรได้แก่ ครูพลานามัยจำนวน 22 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยส่วนมากสอน ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และต้องสอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ครูมีความ เห็นว่าควรแยกวิชาพลศึกษาและสุขศึกษาทั้งเนื้อหาและจุดมุ่งหมายออกจากกัน โรงเรียนยังไม่ พร้อมในการเตรียม คู่มือหลักสูตรและประมวลการสอน เนื้อหาวิชาบังคับวิชาพลศึกษายังไม่ เหมาะสม เกณฑ์การวัดและประเมินผลที่กรมพลศึกษาได้แนะนำไว้มีความเหมาะสมดีแล้ว แต่ โรงเรียนใช้ เกณฑ์ของกลุ่มโรงเรียน จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมดีแล้ว

จันทร์ ผ่องศรี (2519 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัย เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 10" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่มประชากรได้แก่ ครูพลานามัยจำนวน 27 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูสอนวิชาพลศึกษามี ไม่เพียงพอ และต้องสอนทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โรงเรียนส่วนใหญ่ขาด คู่มือหลักสูตร ตำราอีกมาก ผู้บริหาร และครูผู้สอนเห็นว่า จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความ เหมาะสมดีแล้ว เนื้อหาวิชาบังคับวิชาพลศึกษานั้นยังไม่เหมาะสม อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา มีไม่เพียงพอ โรงเรียนใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลของกลุ่มโรงเรียน

สุรศักดิ์ สุรโยธี (2519 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัย เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 11" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่มประชากรได้แก่ ครูพลานามัยที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 11 จำนวน 16 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยส่วนมากมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี สอนทั้งวิชา พลศึกษาและสุขศึกษา และต้องสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โรงเรียนส่วน มากขาดครูพลานามัย คู่มือหลักสูตร และหนังสือประกอบการเรียน ศึกษานิเทศก์ให้ความช่วยเหลือครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรน้อยมาก จุดประสงค์ของหลักสูตรเหมาะสมดี วิชา บังคับในวิชาพลศึกษายังไม่เหมาะสม เนื้อหาวิชาทั้งพลศึกษาและสุขศึกษามีความเหมาะสมกับ เวลาเรียน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนยังไม่มีเพียงพอ การวัดและการ ประเมินผลที่กรมพลศึกษา ได้แนะนำไว้มีความเหมาะสมดีแล้ว และโรงเรียนได้ใช้เกณฑ์นี้

งานวิจัยในต่างประเทศ

คอรี (Korri 1971 : 5181-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชา พลศึกษาในรัฐมินเนโซต้า" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยกลุ่มประชากรได้แก่ ครูที่สอนวิชาพลศึกษาพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป ไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการ และความถนัดของแต่ละบุคคลได้ ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาใน การเตรียมการสอน

ซัวเรซ (Saurez 1975 : 5908-5909-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมิน ค่าโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาของรัฐเปอโตริโก" การวิจัยนี้มีความ มุ่งหมายเพื่อ เป็นการประเมินค่าโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐเปอโตริโก เกณฑ์มาตรฐานในการประเมินผลขึ้นอยู่กับพื้นฐาน 5 ประการคือ

1. การจัดทำแผนการ
2. ลักษณะของโปรแกรมและกิจกรรม
3. อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก
4. ข้อเสนอแนะในการเรียนรู้
5. ผลที่ได้จากการรับรู้

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสำรวจ และการสัมภาษณ์คณะครูผู้สอนเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนส่วนมากยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี การนำโปรแกรมพลศึกษาที่วางแผนโปรแกรมโดยรัฐมาใช้นั้น เป็นโปรแกรมที่ไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง และสภาวะของโรงเรียนนั้น ๆ ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมโปรแกรมพลศึกษามีน้อย ไม่มีจำนวนนักเรียนที่แน่นอน ในการเรียนพลศึกษาในชั้นเรียน ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ซึ่งทำให้เป็นผลกระทบกระเทือนต่อการสอนและกระบวนการเรียนรู้อของวิชาพลศึกษา

เบลล์แมน (Bestman 1975 : 6495-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมศึกษาของอำเภออานาโฮม รัฐแคลิฟอร์เนีย" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงผลคุณภาพและประโยชน์ ในปัจจุบันของโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมศึกษาของอานาโฮม จำนวน 20 โรงเรียน โดยการใช่แบบสำรวจของเนลสัน (Neilson Score Card) ผลการวิจัยพบว่า

1. คณะผู้ทำการสอนจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมและปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น
2. โดยทั่วไป ครูพลศึกษามีฐานะทางสังคมดีกว่าครูผู้สอนอื่น ๆ ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการสอน บุคลิกภาพและอุปนิสัย
3. สถานที่และอุปกรณ์มีอยู่ไม่เพียงพอ
4. ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไป
5. ขาดตำราและคู่มือในการเรียนการสอนของครูพลศึกษา

ฮอร์ตตัน (Horton 1978 : 3450-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนของรัฐอานาโฮม" โดยใช้แบบสำรวจของ เนลสัน คอมเมอร์อัลเซน (Neilson-Comer-Alsen Score Card) ในวิทยาลัย 6 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพภาพของครูผู้สอนอยู่ในระดับปกติ
2. ขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา
3. การจัดและดำเนินโปรแกรมพลศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ
4. การช่วยเหลือในวงวิชาอื่นอยู่ในระดับสูงกว่าปกติ

5. โปรแกรมการศึกษาของครูอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ.

โมซาฟารี (Mozafari 1980 : 5778-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐฟลอริดา" โดยใช้แบบสอบถาม ถามหัวหน้าหมวดพลศึกษามัธยม 210 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 1,000 คน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางลบต่อโครงการสอนพลศึกษา โครงการแข่งขันกีฬาภายใน และโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
2. โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 1,000 คน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวกต่อการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน

แนทอกมาห์ (Nantogmah 1982 : 1080-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในรัฐโอไฮโอว่า" โดยใช้แบบสอบถาม ถามนักเรียนปีสุดท้าย 4 คนต่อ 1 โรงเรียนจำนวน 68 โรงเรียน และถามผู้ทรงคุณวุฒิ 48 คน จากวิทยาลัย 22 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า

1. มีความสัมพันธ์ในทางบวกระหว่างกิจกรรมที่จัดให้กับกิจกรรมที่นักเรียนปีสุดท้ายชอบ
2. กีฬาประเภททีมเป็นที่นิยมอย่างมากในโรงเรียน
3. นักเรียนปีสุดท้ายต้องการให้จัดกีฬาประเภททีมมากที่สุด
4. ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า ควรจัดกิจกรรมกีฬาประเภทเดี่ยว ประเภทคู่ และกีฬาเพื่อสุขภาพให้มากที่สุด